Lietas Nr. C33587616
Lietas arhīva Nr. C-5876-16/1

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā, 2016.gada 30.augustā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Elita Stivriņa
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

**[1]** 2016.gada 15.jūnijā prasītāja – /pers. A/ cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Pieteikumā prasītāja norāda, ka puses bija noslēgušas laulību. Pusēm 2012.gadā piedzima bērns. Ar atbildētāju dzīvo šķirti jau gandrīz vienu mēnesi. Kopš tā laika viņš par bērnu nav interesējies. Visu šo laiku atbildētājs nav piedalījies bērna uzturēšanā. Bērns atrodas prasītājas apgādībā. Prasītāja strādā SIA "/nosaukums/" un darba alga ir 370 *euro* apmērā, kā arī saņem valsts ģimenes pabalstu 11,38 *euro* apmērā. Atbildētājs ir darbspējīgs vīrietis, kurš strādā par celtnieku. Tāpēc prasītāja uzskata, ka atbildētājs var nopelnīt pietiekami, lai varētu atļauties maksāt uzturlīdzekļus minimālajā apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu, Civilprocesa likuma 127.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja meitas uzturam uzturlīdzekļus 92,50 *euro* apmērā līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet ne mazāk kā 25% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, un no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai 111 *euro* apmērā, bet ne mazāk kā 30 apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

**[2]** 2016.gada 26.augustā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību atzīst daļēji. Norāda, ka uzturlīdzekļus meitai veic uz prasītājas norēķinu kontu labprātīgi. Lūdz nepiedzīt uzturlīdzekļus no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas. Ņemt vērā uzturlīdzekļu maksājumus, kurus jau ir veicis. Uzturlīdzekļu maksājumus veic kopš tā brīža, kad prasītāja uzsāka kopdzīvi ar citu personu, tas ir no 2016.gada maija. Maksājumus bērna uzturam ir veicis 2016.gada 16.maijā 150 *euro* apmērā, 20.jūnijā 120 *euro* apmērā, 19.jūlijā 120 *euro* apmērā, 1.augustā 70 *euro* apmērā un 17.augustā 110 *euro* apmērā. Kā arī veic maksājumus Ādažu novada domei par bērna apmeklējumu / "/nosaukums/" 2016.gada 18.maijā 31,36 *euro* apmērā, 20.jūnijā 26,88 *euro* apmērā, 18.jūlijā 40,32 *euro* apmērā un 17.augustā 7,41 *euro* apmērā.

**[3]** Saskaņā ar Civilprocesa likuma $250^{25}$.panta pirmo daļu, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Tiesa ir atzinusi, ka lieta ir izskatāmā rakstiskā procesā un 2016.gada 7.jūlijā un 18.jūlijā pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā 2016.gada 30.augustā.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

**Motīvu daļa**

**[4]** Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Ar prasības pieteikumam pievienoto dzimšanas apliecības kopiju apstiprinās, ka /pers. C/, dzimušas /datums/, vecāki ir /pers. B/ un /pers. A/ (lietas 8.lapa).

**[5]** Prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus meitas /pers. C/ uzturam valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Civillikuma 178.pantā noteikts - ja vecāki dzīvo šķirti, vecāku kopīga aizgādība turpinās. Bērna aprūpi un uzraudzību īsteno tas no vecākiem, pie kura bērns dzīvo. Lietā nav strīda par to, ka bērna aprūpi un uzraudzību īsteno māte - prasītāja lietā.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns varēs pats sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu nebeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No minētām tiesību normām izriet, ka vecākiem ir pienākums sniegt uztura līdzekļus saviem bērniem. Līdz ar to tiesai ir pamats piedzīt uzturlīdzekļus no bērnu tēva tikai tad, ja viņš tos nesniedz labprātīgi vai sniedz nepietiekamā apmērā.

Atbildētājs savos paskaidrojumos norāda, ka ir veicis maksājumus kopš 2016.gada maija mēneša. No atbildētāja iesniegtajiem maksājuma uzdevumiem ir redzams, ka atbildētājs prasītājai ir maksājis uzturlīdzekļus bērnam kopš 2016.gada 16.maija 150 *euro* apmērā, 2016.gada 20.jūnijā 120 *euro* apmērā, 2016.gada 17.jūlijā 120 *euro* apmērā, 2016.gada 1.augustā 70 *euro* apmērā, 2016.gada 17.augustā 110 *euro* apmērā. Tā pat atbildētājs ir veicis maksājumus par bērnudārzu 2016.gada 18.maijā 31,36 *euro* apmērā. 2016.gada 18.jūlijā 40,32 *euro* apmērā, 2016.gada 17.augustā 7,41 *euro* apmērā (lietas 46.-54.lapa).

Prasītāja iesniedza prasību 2016.gada 15.jūnijā un norādīja, ka puses šķirtu dzīvi dzīvo gandrīz mēnesi. Minētais nozīmē, ka atbildētājs uzturlīdzekļu maksājumus ir uzsācis veikt uzreiz pēc šķirtas dzīves uzsākšanas, jo jau 2016.gada 16.maijā ir samaksājis uzturlīdzekļus 150 *euro* apmērā. Arī turpmākajos mēnešos atbildētājs ir veicis maksājumus bērna uzturam, kas ievērojami pārsniedza prasītājas vēlamo uzturlīdzekļu apmēru. Turklāt atbildētājs papildus maksāja arī par bērnudārzu. Tiesa secina, ka nav iespējams konstatēt, ka atbildētājs neveiktu savu vecāka pienākumu labprātīgi un nemaksātu prasītājai uzturlīdzekļus bērna uzturam. Maksājumi tiek veikti regulāri un to apmērs ir lielāks par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kas katram vecākam ir jāsniedz bērnam neatkarīgi no vecāka mantas stāvokļa un spējām.

Tiesa uzskata, ka nav pamata piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus ar tiesas spriedumu, jo atbildētājs savu vecāka pienākumu pilda un nepastāv apdraudējums, ka bērns varētu palikt bez uztura līdzekļiem.

Tomēr tiesnese norāda, ja mainoties apstākļiem, piemēram, ja atbildētājs pārstāj sniegt labprātīgi uzturlīdzekļus bērna uzturam, prasītājai ir tiesības vērsties tiesā atkārtoti un lūgt piedzīt uzturlīdzekļus no atbildētāja.

**[7]** Civilprocesa likuma 42.panta otrajā daļā noteikts, ka ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas

izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Savukārt, Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu atbrīvojami no tiesas izdevumu samaksas.

Tā kā prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, bet tiesa ir atzinusi, ka prasība ir noraidāma, tad tiesas izdevumus uzņemas valsts.

**[8]** Atbildētājs savos paskaidrojumus bija lūdzis izprasīt pierādījumus par maksājumiem, kas veikti no atbildētāja norēķinu konta par to, ka ir veikti uzturlīdzekļu maksājumi un maksājumi par bērnudārzu.

Civilprocesa likuma 112.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa vai tiesnesis pēc lietas dalībnieka motivēta lūguma ir tiesīga pieprasīt rakstveida pierādījumus no valsts un pašvaldību iestādēm, citām fiziskajām un juridiskajām personām.

Tiesnese izvērtējot pieteikto lūgumu atzīst, ka atbildētāja lūgums par pierādījumu izprasīšanu ir noraidāms, jo atbildētājs pats tiesā ir iesniedzis pierādījumus par veiktajiem maksājumiem.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 42.panta otro daļu 43., 96., 97., 193., 204.[1], un 250[27].pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, - **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese E.Stivriņa